

TUR TIL MADEIRA FRA DEN 26. SEPTEMBER TIL DEN 3. OKTOBER

26. september

I høstferien til Anne Berit hadde vi bestemt at vi skulle reise til Madeira.

Vi hadde hørt av flere at det skulle være en fin øy å reise til. Den hører til Portugal og ligger langt ute i Atlanteren. Klimaet er subtropisk.

Nedenfor er et kart som viser noen av de stedene vi var på.

1 - FUNCHAL	8 - Jardim do Mar	15 - Encumeada	22 - Santo da Serra
2 - Monte	9 - Prazeres	16 - Cural das Freiras	23 - Camacha
3 - Câmara de Lobos	10 - Paúl do Mar	17 - Pico do Arieiro	24 - Airport
4 - Cabo Girão	11 - Fajã da Ovelha	18 - Pico Ruivo	25 - Machico
5 - Ribeira Brava	12 - Ponta do Pargo	19 - Ribeiro Frio	26 - Canical
6 - Ponta do Sol	13 - Porto Moniz	20 - Santana	27 - São Lorenzo
7 - Calheta	14 - São Vicente	21 - Porto da Cruz	

Vi reiste fra Gardermoen til Madeira med et portugisisk flyselskap som heter TAP Portugal.

Vi mellomlandet på flyplassen i Lisboa. Den heter Aeroporto da Portela og ble innviet så tidlig som i 1940 og kraftig oppjustert i forbindelse med Expo i 1998. Vi ble kjørt fra flyet til Terminal 1. Flyet til Madeira gikk fra terminal 2 og det gikk gratis "Shuttle"busser dit ganske ofte. Terminal 2 ble innviet 1. august og var dermed flunkende ny.

Flyplassen på Madeira (se 24 på kartet) ligger et par mil øst for hovedstaden på Madeira, Funchal. Den heter Santa Catarina og ble åpnet 18. juli 1964 med to rullebaner på 1 600 meter. Flyplassen var tidligere kjent for sin korte rullebane, omgitt av høye fjell og havet, noe som gjorde det vanskelig å lande der, selv for de mest erfarne piloter. Rullebanen på flyplassen var egentlig bare 1 600 meter lang, men ble utvidet med 200m 8 år etter TAP Air Portugal-ulykken i 1977. Flyplassen ble helt oppbygd i 2000, med nesten er fordobling av lengden på rullebanen, som ble bygget ut over havet. I stedet for å fylle ut i havet der rullebanen skulle forlenges, ble det brukt 180 søyler som hver er ca 70m høy.

Vi kom så sent til Madeira at vi valgte det enkleste alternativet for å komme oss til hotellet. Vi tok en taxi. De sto opplinjert utenfor ankomsthallen. Det tok bare en halv time bort til hotellet vårt og kostet 35€.

Hotellet vi hadde bestilt het Aparthotel Imperatriz. Det var et ganske bra 3-stjerners hotell som lå ganske nær sentrum i Funchal (se 1 på kartet).

27. september

Denne dagen startet vi med å ta en runde i de nærmeste omgivelsene i byen.

Aller først tok vi et bilde fra terrassen.

Det hotellet vi bodde på lå i nærheten av Kasinoet i Funchal.

Her står Kjell ved inngangen.

Det ble bygget et kasinohotell rett ved siden av. Her bodde i sin tid Elisabeth av Østerrike-Ungarn, også kalt Sissi. Dette er en minnestøtte av henne.

Hun het Elisabeth Amalie Eugenie (December 24, 1837 – September 10, 1898)

Rett nedenfor lå det en stor bypark som heter Santa Catarina. Nedenfor er noen bilder som vi tok derfra.

Her er et nærbilde av blomsten overfor. Den kalles blant annet paradisfuglblomst fordi den ligner på en fugl med hodet løftet oppover og åpent nebb.

Den er Madeiras nasjonalblomst

Her gikk vi i en gågate i sentrum

Her spiser vi lunsj

Dette er en firfisle som gikk oppe på en maleriramme

Duer fantes det også masse av

Det var også mange flotte trær over alt i byen

Dessuten var det mange fontener. Dette er en av dem

Utsikt fra stranden og østover

I havna lå det et marinefartøy med fly ombord

Utsikt motsatt vei, opp mot høydene over byen

Enda et utsiktsbilde oppover

Her sitter vi og tar en øl mens vi ser på kelneren som fisker en hummer opp av tanken

Her er hummeren før den måtte i gryta

Nærbilde av vintønna

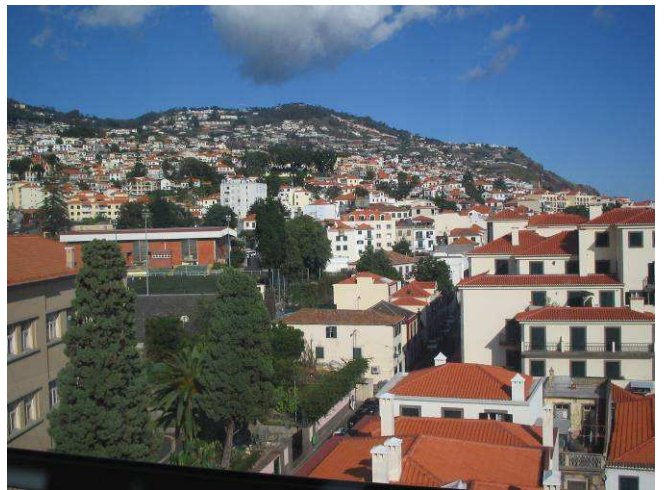

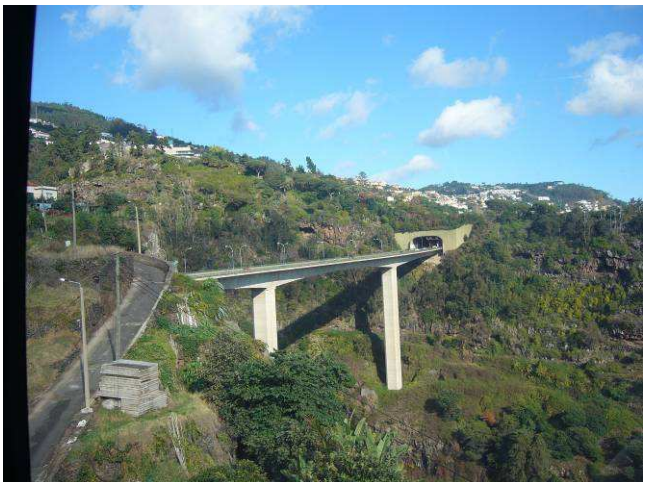
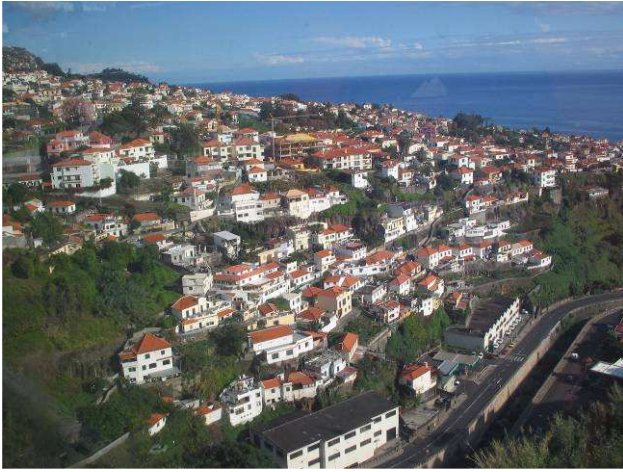
Her var det vi satt

Her står Kjell ved siden av stammen på det svære platantreet der vi satt

Rett bortenfor her kom vi til kabelbanen som går fra sjøen og opp til en fjellandsby som heter Monte (merket 2 på kartet). Den ligger på høyde av 560m. Kabelbanen var ferdig i 2000. Nedenfor er noen bilder som vi tok på veien opp.

Dette er endestasjonen på toppen

Det var en kirke rett bortenfor, Chapel of Barbosa, som sto ferdig i 1907.

Utsikten nedover på den ene siden

Da vi var der oppe fant vi på at vi skulle gå ned igjen. Det ble en dryg affære som resulterte i såre bein.

Dette er veien nedover

Her er Kjell på vei.

Det var god utsikt hele veien nedover

Det ble dyrket mye bananer på øya og vi gikk forbi mange bananmarker nedover.

Da vi kom ned var vi så slitne at vi tok en taxi bort til hotellet vårt.

Det ble fort ganske mørkt.

Her har vi tatt bilde av utsikten fra terrassen igjen om kvelden.

Da vi hadde kommet til hektene igjen fra den strabasiøse turen ned fra Monte, gikk vi for å spise i restauranten som var i 1. etasje i hotellet. Den hadde spesialisert seg på italiensk inspirert mat. Det viste seg at de hadde veldig god mat, så det ble til at vi spiste der ganske ofte. Bildene nedenfor er tatt midt på dagen, og da var det ikke så mange gjester, men både i lunsjtider og middagstider var det ganske fullt av folk.

28. september

Denne dagen hadde vi bestilt en heldagstur nordvestover på øya i resepsjonen i hotellet. Turen gikk med minibuss og det var med 8 stykker totalt. Dette er omtrent den turen som er avmerket med blått på kartet.

Her er et bilde vi tok gjennom vinduet på bussen

Her er vi kommet til første stopp (4 på kartet)

Cabo Girão er en 560m høy klippevegg.

Her er det god utsikt

Neste stopp var Rebeira Brava. Her hadde vi frokost. Det var et kakestykke og kaffe.

Utsikt bortover langs kysten

Deretter gikk det opp i fjellene igjen og vi gikk et stykke langs en levada.

Deretter bar det inn i bussen igjen, men først tok vi et bilde av utsikten

Det neste stedet vi kom til het Porto Moniz, nummer 13 på kartet.

Porto Moniz er kjent for de naturlige saltvannsbassengene og lavaklippene

Her spiste vi lunsj

Etterpå så vi på bassengene

Lavaklipper

Litt av landsbyen sett fra bassengene.

Den eneste svarte lavastranden på øya, ved Seixal

Seixal

São Vicente

Her er blant annet et lite kapell som er bygget inn i en lavaklippe

Her så vi på et gocart race

Deretter hadde vi rosévin før vi gikk tilbake til bussen

Deretter bar det tvers over øya igjen. I passet mellom nordsiden som vi kom fra og sørsiden, hvor vi bodde, tok vi et par bilder. Her kunne vi se nedover i begge retninger.
Nå var det sent på dagen og det bar rett til hotellet der vi spiste på den italienske restauranten.

29. september

Denne dagen ville vi opp til Monte igjen. Vi tok bussen opp.

Her er bussen

Vi ville se på de som kjørte i kurvslede ned fra Monte til Funchal. Her står førerne (carreiros) og venter på kunder

Denne transportmåten startet i 1850 på grunn av at det var dårlige forbindelser mellom Monte og Funchal.

Monte var på den tiden et veldig viktig sted på grunn av at det var mange rike forretningsfolk som hadde bygget palasser der.

Vognene kalles "carros de cesto". De har skinner av hardt tre.

Her er det kommet kunder

Nå hadde vi lyst på noe varmt å spise, og vi gikk opp hit. De hadde bare smørbrød, så vi gikk igjen.

Her spiste vi fisk. Den var nylaget og god.

Det var en tropisk hage rett ved siden av. Vi tenkte å gå inn, men det så ikke så spennende ut fra utsiden, så vi sløpfet det. Vi har imidlertid sett på bilder fra hagen på internett etterpå. Det ser veldig fint ut, så vi angret litt på at vi ikke gikk inn.

Dette er et elveleie midt i byen. Det var tørt nå, men når det regner kan det gå over breddene.

Her er et annet elveleie. Det spennes nett over alle elveleiene, og det plantes klatreplanter, slik at det etter hvert dannes et tett blomsterteppet over.

Dette er i gamlebyen. Det vokser trær over alt.

Her er det mer trær i gatebildet.

Her bodde vi

Nå er vi tilbake til hotellet vårt.

Her er enda et kveldsbilde tatt fra terrassen vår. Vi slappet av litt her før vi gikk og spiste på den gode italienske restauranten i hotellet.

Deretter sov vi

30. september

Denne dagen hadde vi bestilt en tur til nordøstsiden av øya. Vi ble 8 stykker i bussen denne dagen også.

Her i Camacha spiste vi frokost, kaffe + kake

Her ser vi ned til Porto da Cruz

Det stedet vi stoppet for frokost heter Camacha, merket 23 på kartet. Det var et utsiktspunkt der, men det var så mye skodde og regn at det ble ikke noen utsikt. Stedet er kjent for mye håndverksindustri, slik som kurvfletting, og over 1000 forskjellige typer artikler var utstilt i salgslokalet. Dessuten er stedet kjent for eplefestivalen som avholdes her.

Da vi kjørte videre, var vi innom en golfbane som skulle være så fin, men det pøsregnet og skodden lå tett, så det ble til at vi kjørte videre til Porto da Cruz, merket 21 på kartet. Navnet kommer av at de første oppdagerne satte opp et kors her. Stedet er kjent for sukkerproduksjon og vinproduksjon, og de har en vinfestival i september.

Her ser vi litt av Porto da Cruz

Strandpromenaden

Anne Berit på strandpromenaden

I enden av promenaden ser vi sandsteinsklipper

Neste stopp var Santana, merket 20 på kartet, som er kjent for disse spesielle husene.

Kjell måtte selvfølgelig ”snakke” med katten

Her var det sikkert pyntet til en festival.

Etterpå kjørte vi til et sted som heter Faial for å spise lunsj. Det ligger ikke langt fra Santana.

Her er vi nettopp ferdige med suppen

Her tar Kjell en øl etter lunsjen

Denne planten vokser over alt på øya. Den er giftig og den brukes til å fremstille øyemedisin.

Neste stopp var et sted som heter Ribeiro Frio, merket 19 på kartet. Her skulle vi ha gått langs en levada, men det regnet slik at det var ingen som ville gå. Vi så på en ørretfarm imellom bygene.

Det var et lite kapell her også

Vi kjørte opp til Pico do Arieiro, merket 17 på kartet, som er Madeiras 3. høyeste topp og er 1818m.

Det regnet underveis og det var tett skodde, men av og til fikk vi gløtt av sol. Været er slik her, at i ett øyeblikk kan det være tett skodde, mens det i neste øyeblikk kan være helt klart.

Det klarnet ikke opp, så vi måtte kjøre nedover igjen i tett skodde.

Da gikk vi glipp av denne utsikten.

Her er bussen vi kjørte i

På veien tilbake til Funchal stoppet vi på Terreiro da Luta hvor det er utsikt over hele Funchal.

Her står Madeiras største statue. Den er av marmor, er 5.5m høy og står på et 20m høyt fundament av basaltstein. Den er tilegnet Jomfru Maria. Funchal ble bombet og beskytt i 1916 av tyske krigsskip. Hele befolkningen rømte opp til Monte. Presten lovet at hvis det ble fred igjen skulle han sørge for at det ble reist en statue. Statuen sto ferdig i 1927.

Her står også en kirke fra 1657.

1.oktober

Denne dagen hadde vi bestemt at vi ville ta lokalbussen østover på øya.

Bussen gikk fra strandpromenaden og vi tok en øl mens vi ventet.

Her er vi kommet til Santa Cruz, rett vest for flyplassen, merket 24 på kartet. Dette er rådhuset.

Her er vi inne i det lille sentrum hvor vi spiste lunsj. Det bor bare 6000 her.

Her går et fly inn for landing på flyplassen

Her er kirken i Santa Cruz (1577-33)

Neste by vi reiste til var Caniçal, merket 26 på kartet. Her bor det bare 5000. Det er Madeiras østligste by.

Utsikt vestover

Litt av havnen. Den var Madeiras viktigste hvalfangsthamn. Hvalfangsten opphørte i 1981.

Dette er fra havneområdet i Caniçal. Etter å ha tatt en øl på havnekafeen, tok vi en ekspressbuss tilbake til Funchal.

Mens vi gikk tilbake til hotellet tok vi bilde av fortet Fortaleza Palácio de São Lourenço. Det ble påbegynt i 1513.

2. oktober

Denne dagen hadde vi bestilt en halvdagstur til Nonnens dal.

Vi stoppet først på Pico dos Barcelos. Dette er en 355m høyde med god utsikt.

Det er laget en utsiktsplattform

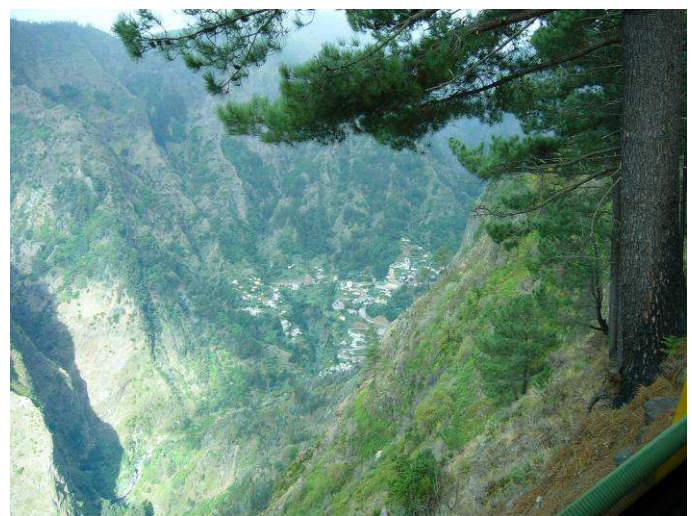
Utsikt østover mot Funchal

Utsikt vestover

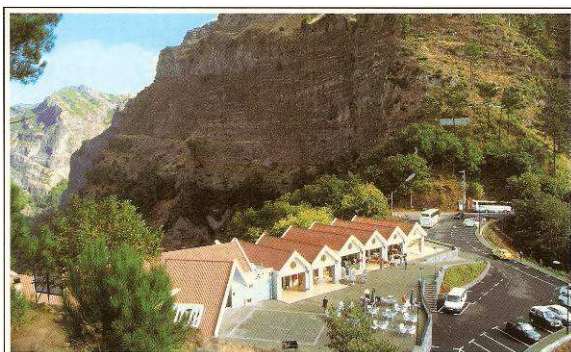

Her var det også et spesielt tre som vi ikke vet hva heter.

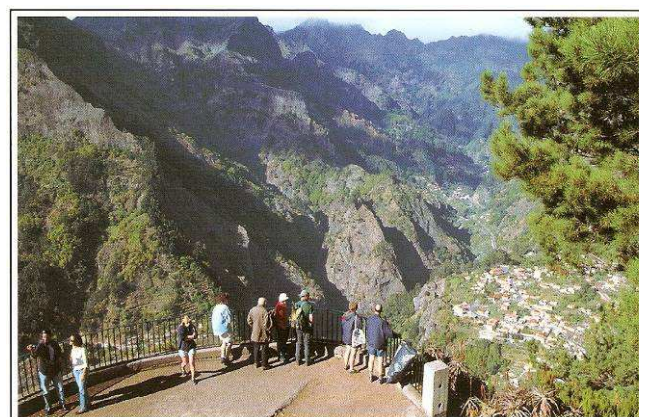

Før vi kom til Nonnenes dal eller Curral das Freiras, som stedet heter, fikk vi et glimt av dalen fra veien.

I 1480 kjøpte Zarcos sønn, João Gonçalves da Câmara, dette området til sine to døtre som var nonner i Convento de Santa Clara. Det var hit nonnene flyktet fra franske pirater i 1566. Etter dette er det blitt hetende Nonnenes dal.

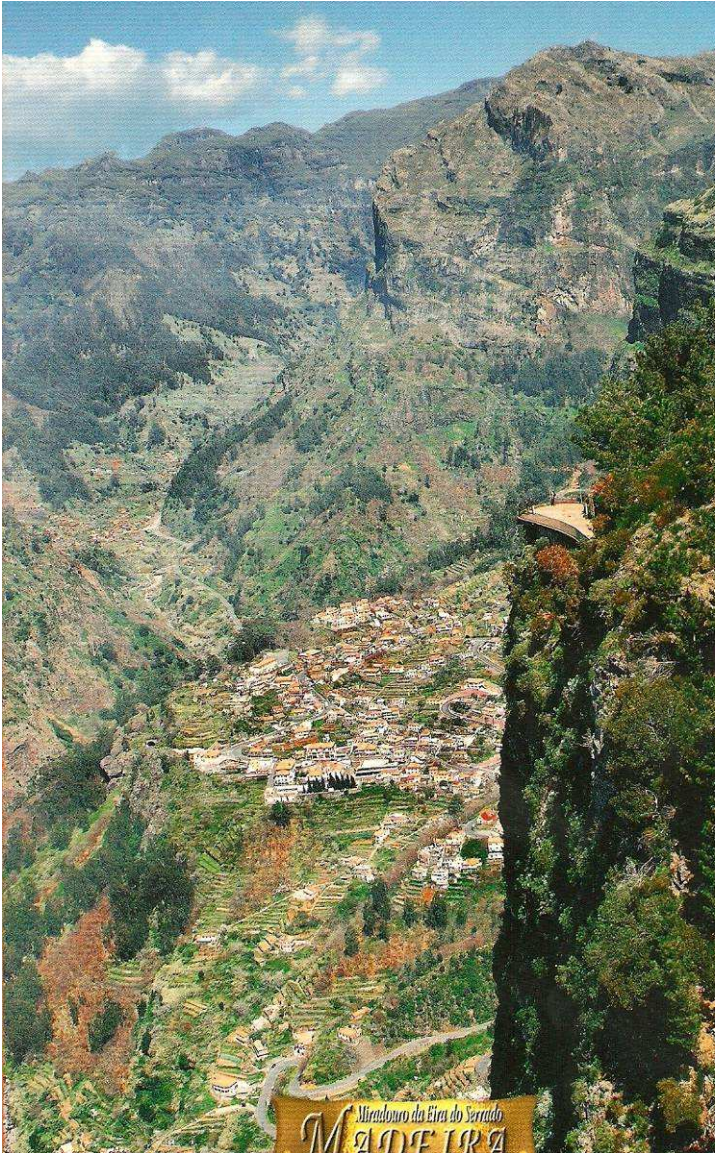

På vei til Curral das Freiras stoppet vi på et utsiktspunkt som heter Eira do Serrado. Her var det hotell, restaurant og suvenirbutikker.

Her er utsiktspattformen.

Her ser vi utsiktsplattformen på avstand

Det er langt ned.

Vi måtte bare ha bilde av nonnen i restauranten der vi spiste lunsj.

Denne kvelden gikk vi på en asiatisk restaurant for å feire at Anne Berit fylte 61 år.

3.oktober

Denne dagen reiste vi hjem. Flyet gikk klokka seks om morgenen, så vi måtte opp grytidlig. Vi hadde bestilt taxi kvelden i forveien, så det var ikke noe problem å komme seg bort til flyplassen. Vi hadde samme flyselskapet tilbake, og den samme reiseruten via Lisboa.